

Resolució 215/2019, d'11 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 111/2019 i 120/2019 (acumulades)

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Sobre la possible cessió d'un local.

Sentit de la Resolució: Estimació parcial

Resum: La informació sol·licitada a l'apartat c, tot i que no ho admeti així la persona reclamant, li ha estat facilitada per la resposta que li ha notificat l'Ajuntament, que li diu el tipus d'intervenció tècnica que "substitueix el règim d'intervenció per les obres i activitats dels particulars"; de fet, l'Ajuntament li dóna una resposta més completa de la que li hauria pogut donar responent ras i curt aquest apartat de la sol·licitud, ja que s'hauria pogut limitar a dir "cap"; li explica el tipus de control tècnic aplicat i també que substitueix les llicències sol·licitades, explicació de la qual se'n dedueix clarament que de llicència no se'n ha atorgat cap. En quant a la sol·licitud formulada a les al·legacions de l'antecedent 7, en el sentit que la GAIP declari l'incompliment municipal de les obligacions de transparència, cal indicar que la Comissió ve entenent que l'objecte de les seves resolucions és procurar garantir l'efectivitat del dret d'accés a la informació, i no fer judicis valoratius de caràcter general sobre si una Administració compleix o no quelcom tan genèric com són les obligacions d'una llei tan àmplia com aquesta; per tant, no es fa la declaració sol·licitada, sens perjudici que la persona reclamant, i qualsevol altra interessada, poden treure les conclusions que considerin pertinents del relat d'aquesta Resolució.

Paraules clau: Ajuntament. Silenci. Acumulació. Llicències. Usos d'un local. Patrimoni municipal. Declaracions de la GAIP.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 3 i el 5 de març de 2019 entren a la GAIP, respectivament, les Reclamacions 111/2019 i 120/2019, presentades contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 7 de novembre de 2018 la persona reclamant, després d'invocar l'LTAIPBG, demana a la Gerència del Districte de Gràcia de l'Ajuntament de Barcelona que l'informi sobre:
 - a) *Si l'Ajuntament de Barcelona, l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació o qualsevol altre ens o organisme municipal ha cedit l'ús del local de la l'antiga comissaria de Gràcia,*

situat als baixos de l'edifici de Torrent de l'Olla número 203, a la cantonada amb el carrer Nil Fabra.

- b) A quina persona física, jurídica o entitat s'ha cedit l'ús o l'explotació i en quin règim jurídic s'ha fet.*
- c) Quina llicència d'activitat s'ha sol·licitat i quina s'ha concedit per a l'ús o/i l'explotació del local esmentat.*
- d) Si s'ha concedit llicència per consumir, dispensar i/o vendre begudes alcohòliques.*

Demana que la informació sol·licitada sigui tramesa en format digital a una adreça electrònica determinada.

3. El 21 de gener de 2019 la persona reclamant manifesta a la Gerència del Districte de Gràcia de l'Ajuntament de Barcelona que la sol·licitud anterior no hauria estat contestada, motiu pel qual s'hauria d'entendre estimada per silenci administratiu positiu i, de conformitat amb els articles 35 i 36 LTAIPBG, demana que se li faciliti la informació demanada.
4. Les Reclamacions presentades el 3 i el 5 de març de 2019 indiquen que les sol·licituds anteriors no haurien estat contestades per l'Ajuntament.
5. El 13 de març de 2019 la GAIP comunica les Reclamacions a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre elles, així com també còpia dels expedients de les sol·licituds d'informació de les que deriven i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre les Reclamacions.
6. El 28 de març de 2019 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Barcelona, que indica que el 22 de març s'hauria facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada.
7. El 29 de març de 2019 la GAIP trasllada la resposta municipal a la persona reclamant, tot indicant-li que si no argumenta el contrari en el termini de cinc dies s'entendran satisfetes les seves sol·licituds.
8. El 8 d'abril de 2019 la persona reclamant al·lega a la GAIP que l'Ajuntament només li hauria facilitat parcialment la informació sol·licitada. Concretament, assenyala que si bé ha demanat "quina llicència d'activitat s'ha sol·licitat i quina s'ha concedit per a l'ús i/o l'explotació del local esmentat", la resposta municipal a aquest punt és que "es va redactar un projecte d'adequació del local a l'activitat amb la corresponent aprovació tècnica, instrument municipal per a les obres i activitats pròpies, que substitueix el règim d'intervenció per les obres i activitats dels particulars"; i que a la seva sol·licitud de saber "si s'ha concedit llicència per consumir, dispensar i/o vendre begudes alcohòliques", la resposta municipal hauria set la d'indicar que "el règim d'autoconsum

és el mateix que el previst amb caràcter general per qualsevol associació o entitat social". Indica també que la resposta municipal arriba un cop vençut el termini establert legalment per resoldre les sol·licituds d'informació pública. Vist l'anterior, demana a la GAIP que resolgui assenyalant l'incompliment municipal de les obligacions de l'LTAIPBG i declarant el seu dret d'obtenir la informació sol·licitada completa.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquestes Reclamacions, ja que deriven de sengles sol·licituds d'accés a la informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública,*

l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Acumulació de les Reclamacions

L'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), preveu que l'òrgan administratiu que tramita un procediment, d'ofici o a instància de part, pot acumular-lo amb altres amb els que tingui una identitat substancial o una connexió íntima.

Està clara la identitat entre les Reclamacions 111/2019 i 120/2019: les parts són les mateixes (la persona reclamant i l'Ajuntament de Barcelona) i també ho són l'objecte, el motiu de les Reclamacions (el fet que, a judici de la persona reclamant, no s'hauria proporcionat tota la informació demanada), la seva fonamentació i, en general, les aportacions de les parts a aquest procediment i, en conseqüència, les qüestions sobre les que s'ha de pronunciar la GAIP.

Si al que s'acaba de dir hom hi afegeix els principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, així com el fet que de l'acumulació no se'n deriven perjudicis per a les parts, ni per a l'interès general, procedeix concloure que la mesura d'acumular les Reclamacions citades als antecedents en aquesta Resolució única és adequada a l'ordenament jurídic i oportuna i convenient per als interessos generals.

3. La informació reclamada i el dret a accedir-hi

Si bé l'objecte de les Reclamacions acumulades era definit pels quatre apartats de què constava la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada a l'antecedent 2, hauria perdut el seu objecte en relació amb els dos primers, perquè sembla ser que ha facilitat a la persona reclamant la informació

relativa a ells en el marc d'aquests procediments de reclamació, fins al punt que les darreres al·legacions aportades (antecedent 7) no hi fan esment. Les Reclamacions acumulades, per tant, queden reduïdes als apartats c i d de l'antecedent 2.

La informació sol·licitada a l'apartat c, tot i que no ho admeti així la persona reclamant, li ha estat facilitada per la resposta que li ha notificat l'Ajuntament, que li diu el tipus d'intervenció tècnica que "substitueix el règim d'intervenció per les obres i activitats dels particulars". De fet, l'Ajuntament li dóna una resposta més completa de la que li hauria pogut donar responent ras i curt aquest apartat de la sol·licitud, ja que s'hauria pogut limitar a dir "cap". Li explica el tipus de control tècnic aplicat i també que substitueix les llicències sol·licitades, explicació de la qual se'n dedueix clarament que de llicència no se'n ha atorgat cap. Per tant, aquest apartat de la sol·licitud s'ha d'entendre satisfet amb la resposta municipal.

Finalment, si bé l'Ajuntament dóna una certa resposta al darrer apartat de la sol·licitud d'informació, és cert que no respon clarament totes les qüestions demanades, ja que la remissió al règim d'autoconsum que hi ha a les associacions o entitats no informa sobre quin és exactament aquest règim, ni la persona reclamant té perquè saber-ho; a més, no només s'interessa pel consum, sinó també per la venda, funció sobre la qual la resposta municipal no en diu res. Per tant, cal entendre que no s'ha donat resposta a aquesta part de la sol·licitud d'informació.

La informació sol·licitada pendent de facilitar, en els termes indicats al paràgraf anterior, és sens dubte informació pública, i la persona reclamant té dret a accedir-hi, ja que no sembla que hi concorri cap límit d'accés que pugui prevaldre i en tot cas no se n'ha invocat cap. A més, l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud d'informació dins del termini d'un mes establert per l'article 33.1 LTAIPBG, motiu pel qual s'ha produït silenci administratiu en la tramitació de la sol·licitud d'informació de la que deriven aquestes Reclamacions, cosa que comporta l'existència d'una estimació presumpta de la sol·licitud d'informació, que vincula l'Ajuntament a facilitar la informació corresponent. Per tots aquests motius, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a accedir a la informació indicada a l'apartat d de la seva sol·licitud i a requerir l'Ajuntament perquè li la lliuri dins d'un termini raonable.

En quant a la sol·licitud formulada a les al·legacions de l'antecedent 7, en el sentit que la GAIP declari l'incompliment municipal de les obligacions de transparència, cal indicar que la Comissió ve entenent que l'objecte de les seves resolucions és procurar garantir l'efectivitat del dret d'accés a la informació, i no fer judicis valoratius de caràcter general sobre si una Administració compleix o no quelcom tan genèric com són les obligacions d'una llei tan àmplia com aquesta. Per tant, no es fa la declaració sol·licitada, sens perjudici que la persona reclamant, i qualsevol altra interessada, poden treure les conclusions que considerin pertinents del relat d'aquesta Resolució.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 d'abril de 2019, resol per unanimitat:

1. Acumular les Reclamacions 111/2019 i 120/2019.
2. Estimar parcialment les Reclamacions 111/2019 i 120/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació indicada a l'apartat d de l'antecedent 2.
3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, tot informar-ne a la GAIP.

4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a les Reclamacions 111/2019 i 120/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.